

Р Е Ш Е Н И Е 167

гр. Перник, 31 октомври, 2011г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на четиринадесети октомври през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 352/2011 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба от Димитър Димитров председател на управителния съвет на Гражданско сдружение "Развитие на община Радомир" срещу Решение № 430 от 02.08.2011г. на Кмета на община Радомир, в частта, с което е отказан достъп до обществена информация, съдържаща се в документите, касаещи фирма "Меско ММ 5"ООД. В жалбата до съда се излагат съображения, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Същото е немотивирано и са нарушени административно производствените правила при постановяването му. Оспорващият, чрез своя пълномощник в съдебно заседание доразвива доводите от жалбата си и набляга, на обстоятелството, че е налице надделяващ обществен интерес, поради което е неприложима разпоредбата на която се е позовал административния орган. Моли, решението в оспорваната му част да бъде отменено изцяло. Претендира разnosки.

Ответникът по жалбата-Кмета на община Радомир, редовно призован, не се явява, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд Перник, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, и изразеното становище на пълномощника на жалбоподателя по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства представляващи административната преписка, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Съгласно приложеното в преписката известие за доставяне, оспореният отказ е съобщен на 09.08.2011г. и подадената на 22.08.2011г. жалба е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК. Разгледана по същество е основателна.

Със заявление вх. № АО-94-00-662 от 21.07.2011г. по описа на община Радомир жалбоподателят е поискал предоставяне на достъп до обществена информация, като е формулирал пет искания, между които е искана и справка относно дължими суми на "Меско ММ5"ООД за периода преди сключване на договор за обществена поръчка за сметопочистване и за периода от м. 03.2009г. до м. 06.2011г. и общия размер на задълженията на община Радомир към посочената фирма към м. 06.2011г. по отношение, на което искане е постановен отказ от предоставяне. Така приетото заявление е преценено от административния орган като пълно, ясно и отговарящо на чл. 29, ал. 1 от ЗДОИ. С оглед на това на 02.08.2011г. Кмета на община Радомир на

основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ е постановил решение № 430, с което е отказал достъп до обществена информация, съдържаща се в документите, касаещи фирма "Меско ММ 5"ООД. Предмет на съдебен контрол е именно решение № 430 от 02.08.2011г., в частта, с която е отказан достъп до обществена информация. В останалата част решението не се обжалва и е влязло в сила.

Горната фактическа обстановка се установява от приетата и приложена по делото административна преписка, която съдържа единствено заявление вх. № АО-94-00-662 от 21.07.2011г. и оспорваното решение. Въз основа на така установената фактическа обстановка се налагат следните правни доводи:

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация, като обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти - чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 на закона. Съгласно определението, дадено в чл. 38 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) орган на изпълнителната власт в общината е кметът на общината. Съобразно законовата дефиниция в чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, безспорно е, че кметът е държавен орган, който е в системата на изпълнителната власт и следователно е задължен субект по смисъла на цитирания текст. За него е регламентирано задължението да предоставя информация, която да е създадена в кръга на неговата компетентност и да е налична.

На първо място съгласно чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ законодателят е предоставил правомощието на органа да определи лица, които да вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В настоящата хипотеза не се представят доказателства, от които да е видно, че кмета на общината е определил лице по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ. В оспореното решение като издател е посочен кмета на община Радомир, а е подписано със запетая от някого. До приключване на устните състезания по делото е представена единствено заповед № 517 от 19.09.2011г. на кмета на община Радомир, с която е определено лице, което да замества кмета на общината за периода от 19.09.2011г. до провеждане на избори, а оспореното решение е с дата 02.08.2011г. Друга заповед не е представена по делото. С оглед на това се налага убеждението, че оспорваното решение е подписано от лице, което не притежава правомощие, с оглед изричната разпоредба на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ да издава такъв вид решения. Няма надлежно овластяване, отсъстват данни за нарочна/изрична заповед за заместване, издадена от титуляра обхващаща момента на издаване на оспорваното решение, с която да е натоварен да замества и да упражнява правомощията на Кмет на общината към датата на издаване на оспорваното решение. От това следва изводът, че обжалваният акт е издаден от некомпетентен орган, което има за последица нищожност на същия. В случая не е спазено изискването на чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК, а именно, когато административният акт е издаден в писмена форма, то той следва да съдържа императивно посочените от закона реквизити - да бъде подписан от издателя. С оглед изискването на АПК, индивидуалният административен акт трябва да бъде подписан от лицето, сочен като негов издател. При това положение не може да се направи изводът, че подписът със запетая, поставен под оспорваното решение е на лице разполагащо с материална компетентност. Налице е отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място изхождайки от нормата на чл. 38 от ЗДОИ в решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация следва да бъде посочено правното и фактическо основание за отказ по този закон, която разпоредба е аналогична с

разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В оспореното решение не са изложени никакви мотиви, защо административния орган е преценил, че искането “не е основателно по т. 2 и т. 3”. В оскъдната административна преписка не съществуват мотиви. С оглед на това от една страна-страната искател е поставена в невъзможност да се запознае с мотивите на акта, а това е съществен елемент от правото ѝ на защита, а от друга неизлагането на мотиви възпрепятства проверката на законосъобразност при съдебното обжалване. Налице е съществено процесуално нарушение свързано с неспазване на установената форма. Налице е отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК.

На трето място със заявлението от 21.07.2011 г. се е искало достъп до данни, засягащи трети лица, за което следва да се изиска тяхното съгласие. Касае се за налична в общината информация относно дължими, но неплатени суми на търговско дружество. Поради това и на основание чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ сезираният административен орган е бил длъжен да отправи запитване до посоченото в заявлението за достъп до обществена информация лице за съгласие същата да бъде предоставена на заявителя. Това не е сторено. Налице е съществено нарушение на административно производствените правила и противоречие с материално правните разпоредби, което е достатъчно основание оспорвания акт да бъде отменен в условията на чл. 146, т. 3 от АПК. Без да изпълни законно установената процедура по повод на отправеното искане за достъп до обществена информация, засягаща правната сфера на трети лица, административният орган е отказал предоставянето на такава, с позоваване на отрицателните предпоставки на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Законодателят не е предвидил устна форма за изпълнение на т. 2, поради което изложените твърдения оформени в придружително писмо от 21.09.2011 г. се възприемат като защитна теза.

На следващо място с разпоредбите на § 1, т.5 и т.6 от Допълнителната разпоредба на ЗДОИ е дадено законово определение на надделяващ обществен интерес. Исканата информация е от естество, очевидно имащо за цел повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от закона, между които е и кмета на общината. Наред с това, надделяващ обществен интерес се предполага до доказване на противното. В случая не са налице никакви доказателства или данни за засягане на интерес на правоимащи по смисъла на т.5, който да има превес над обществения и целта на този закон. Поради това, не е било налице основание за отказ, а ако органът е разполагал с такива доказателства, макар и да не се е позовал в решението си на тях, то е следвало да предостави исканата информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице, съгласно чл. 37, ал.2 от ЗДОИ. Отделно от това щом органът е приел, че заявлението е коректно подадено и при постановяване на решението се е позовал на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, то настоящия състав приема, че съществува при ответника исканата информация във вида и със съдържанието в което е поискана.

По изложените по-горе съображения, съдът намира, че решение № 430 от 02.08.2011 г. на Кмета на община Радомир, в частта, с което е отказан достъп до обществена информация, съдържаща се в документите, касаещи фирма “Меско ММ 5”ООД следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход на делото и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски, изразяващи се в заплащане на държавна такса за образуване на делото и заплатено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие настоящия състав следва да го уважи. В случая ответникът по жалбата е бил редовно призван за проведеното съдебно заседание на 14.10.2011 г. пред Административен съд Перник и е проявил процесуално бездействие, като не се явил по делото, нито е депозирал писмено становище. С оглед на това въпреки, че съдът констатира, че

адвокатското възнаграждение е прекомерно завишено и не е съобразено с действителната правна и фактическа сложност на делото, то по своя инициатива съда не може да намали неговия размер. При това положение следва ответника по делото да бъде осъден да заплати сума в размер на 2210лв., от които 10лв. държавна такса за образуване на делото и 2200лв. договорено и изплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 05785 от 13.10.2011г..

Воден от изложеното по-горе и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отменя по жалба на Димитър Иванов Димитров, председател на управителния съвет на Гражданско сдружение “Развитие на община Радомир” Решение № 430 от 02.08.2011г. на Кмета на община Радомир, в частта, с което е отказан достъп до обществена информация, съдържаща се в документите, касаещи фирма “Меско ММ 5”ООД.

Осъжда Община Радомир да заплати на Гражданско сдружение “Развитие на община Радомир”, представлявано от председателя Димитър Иванов Димитров сума в размер на 2210лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: